

Joi, 10 martie 2016

P8_TA(2016)0093

Uniunea Bancară – raportul anual pe 2015

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2016 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2015 (2015/2221(INI))

(2018/C 050/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾ (Regulamentul MUS).
- având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Banca Centrală Europeană privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Băncii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al BCE privind activitățile de supraveghere din 2014, prezentat în martie 2015 ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Decizia Băncii Centrale Europene din 17 septembrie 2014 privind punerea în aplicare a separării dintre funcțiile de politică monetară și de supraveghere ale Băncii Centrale Europene (BCE/2014/39) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Decizia Băncii Centrale Europene din 4 februarie 2014 privind identificarea instituțiilor de credit care fac obiectul evaluării cuprinzătoare (BCE/2014/3) ⁽⁶⁾,
- având în vedere activitatea recentă a Comitetului de la Basel, în special revizuirile abordării standardizate pentru riscul de credit și revizuirea măsurării riscului operațional,
- având în vedere evaluarea cuprinzătoare realizată de Banca Centrală Europeană între noiembrie 2013 și octombrie 2014 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/534 al Băncii Centrale Europene din 17 martie 2015 privind raportarea de informații financiare în materie de supraveghere ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽⁹⁾ (Regulamentul privind MUR),
- având în vedere acordul dintre Parlamentul European și Comitetul unic de rezoluție privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Comitetului unic de rezoluție în cadrul mecanismului unic de rezoluție ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

⁽²⁾ JO L 320, 30.11.2013, p. 1.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.ro.pdf>

⁽⁴⁾ JO L 141, 14.5.2014, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 300, 18.10.2014, p. 57.

⁽⁶⁾ JO L 69, 8.3.2014, p. 107.

⁽⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>

⁽⁸⁾ JO L 86, 31.3.2015, p. 13.

⁽⁹⁾ JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 339, 24.12.2015, p. 58.

Joi, 10 martie 2016

- având în vedere Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽¹⁾,
 - având în vedere „Raportul celor cinci președinți” intitulat „Finalizarea uniunii economice și monetare a Europei”,
 - având în vedere decizia Comisiei de a sesiza Luxemburg, Polonia, Republica Cehă, România, Suedia și Țările de Jos la Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru nepunerea în aplicare a Directivei 2014/59/UE privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare,
 - având în vedere declarația Consiliului din 8 decembrie 2015 privind uniunea bancară și aranjamentele de finanțare de tip „punte” pentru Fondul unic de rezoluție,
 - având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la bilanțul și provocările asociate cadrului UE de reglementare a serviciilor financiare: impactul și calea de urmat către un cadru UE de reglementare a sectorului financiar mai eficient și mai eficace și către o uniune a piețelor de capital ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 iunie 2015 referitoare la evaluarea cadrului de guvernare economică: bilanț și provocări ⁽³⁾,
 - având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic privind tratamentul normativ al expunerilor la datoriile suverane,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2015, intitulată „Către finalizarea uniunii bancare” (COM(2015)0587),
 - având în vedere propunerea din 24 noiembrie 2015 a Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (COM(2015)0586),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0033/2016),
- A. întrucât uniunea bancară este o componentă indispensabilă a uniunii monetare și un element fundamental pentru crearea unei veritabile uniuni economice și monetare (UEM) și întrucât ea este deschisă participării statelor membre care nu au adoptat moneda euro;
- B. întrucât uniunea bancară joacă un rol important în asigurarea stabilității și în restabilirea încrederii în băncile din zona euro, consolidând integrarea financiară, reducând riscurile din sistemul bancar european și hazardul moral și contribuind la ruperea legăturii dintre entitățile suverane și bănci la nivel național și încurajând partajarea riscurilor în cadrul uniunii monetare;
- C. întrucât uniunea bancară joacă un rol-cheie în finanțarea investițiilor și, prin urmare, în stimularea creșterii economice și a creării de locuri de muncă pe întreg teritoriul Uniunii;
- D. întrucât, în uniunea bancară, cadrul unic de reglementare trebuie completat cu un mecanism unic de supraveghere (MUS), un mecanism unic de rezoluție (MUR) și un nivel ridicat și uniform de garantare a depozitelor, precum și un mecanism de sprijin fiscal eficient la nivelul UE;
- E. întrucât MUS este primul pilon al uniunii bancare, având scopul de a asigura supravegherea uniformă și omogenă a băncilor mari din statele membre participante, de a crea condiții echitabile de concurență pe piața bancară și de a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar, respectând, totodată, diversitatea băncilor și modelele lor de afaceri;

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 149.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0238.

Joi, 10 martie 2016

- F. întrucât, până în prezent, în cursul îndeplinirii rolului său de supraveghere, Banca Centrală Europeană (BCE) nu a ținut cont suficient de principiul proporționalității;
- G. întrucât MUR este cel de-al doilea pilon al uniunii bancare, având scopul de a asigura norme și proceduri uniforme, precum și un proces decizional comun pentru rezoluția ordonată a băncilor în criză majoră, cu impact minim asupra celorlalte componente ale sistemului financiar, economiei reale, cetățenilor obișnuiți și finanțelor publice din întreaga Europă;
- H. întrucât deocamdată cel de-al doilea pilon al uniunii bancare constă din apropierea sistemelor naționale de garantare a depozitelor, iar o propunere vizând un sistem comun de garantare a depozitelor, menit să asigure treptat un nivel unificat de protecție a depozitelor, a fost prezentată abia de curând de Comisie, urmând să fie supusă deciziei colegiuitorilor prin procedura legislativă ordinară;
- I. întrucât Regulamentul MUS și Regulamentul MUR le impun noilor organisme create sub egida MUS – în special Consiliul de supraveghere al BCE – și sub egida MUR – în special Comitetul unic de rezoluție – obligația de a respecta principiile transparenței și răspunderii pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin; întrucât aceste organisme ar trebui să fie exemple de urmat în privința competenței tehnice și integrității;

Mecanismul unic de supraveghere (MUS)

1. salută instituirea mecanismului unic de supraveghere, care a avut succes de la crearea sa, atât din punct de vedere operațional, cât și în ceea ce privește calitatea supravegherii și consideră că acest mecanism este o realizare remarcabilă, ținând seama de complexitatea proiectului și de intervalul de timp foarte scurt disponibil;
2. încurajează o reprezentare largă în uniunea bancară prin implicarea și participarea pe viitor a autorităților naționale competente din statele membre neparticipante în conformitate cu normele și procedurile de drept încetățenite, precum și prin consolidarea cooperării cu țările terțe din afara UE; reafirmă că o coordonare strânsă între autoritățile naționale competente de pe teritoriul UE și de la nivel internațional este esențială pentru a asigura o reglementare eficientă și supravegherea băncilor importante din punct de vedere sistemic;
3. salută, în special, în legătură cu organizarea activității:
 - (a) procesul de recrutare, care a avut ca rezultat o combinație adecvată de competențe și culturi și o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților, contribuind astfel la natura supranațională a MUS, precum și programul intensiv de activități de formare pentru personalul autorităților naționale competente și al BCE; subliniază totuși că în privința practicilor de contractare ale BCE este loc de mai bine, având în vedere mai ales numărul contractelor pe termen scurt, verificarea orelor de lucru ale personalului, transparența procesului de recrutare și disponibilitatea de a negocia cu sindicatele; ia act de anunțul făcut de BCE că a numit primul director general administrativ cu rolul de a coordona toate serviciile administrative, serviciile IT și resursele umane;
 - (b) elaborarea, pe baza celor mai bune practici de la nivel național, a manualului de supraveghere, în care se prezintă procese, proceduri și metode comune de realizare a unui proces de supraveghere prudențială la nivelul zonei euro;
 - (c) crearea infrastructurii IT și a instrumentelor analitice de sprijin; subliniază importanța unor sisteme IT solide și care să funcționeze bine, corespunzătoare necesităților funcțiilor de supraveghere ale MUS; încurajează coordonarea între MUS și autoritățile naționale de supraveghere pentru a satisface nevoia de date printr-o cerere unică;
 - (d) crearea unor echipe comune de supraveghere și dialogul pe care acestea l-au stabilit cu instituțiile de credit supravegheate;
 - (e) procesele elaborate în afara procedurilor comune (autorizarea participațiilor calificate, acordarea de licențe, procedura de „pașaport”, evaluarea onorabilității și capacității profesionale);
4. ia act de faptul că un volum semnificativ de muncă este afectat în mod curent procedurilor administrative, impuse de Regulamentul MUS, ceea ce uneori poate fi disproporționat, și este dispus să se gândească la propuneri menite să reducă sarcina operațională asupra structurilor de la toate nivelurile și să crească eficiența supravegherii MUS, mai precis prin examinarea posibilităților de a simplifica procedurile administrative sau prin delegarea anumitor decizii privind chestiuni administrative specifice în cadrul unor limite și orientări clare;

Joi, 10 martie 2016

5. ia act cu satisfacție de faptul că normele de etică ale BCE au fost revizuite și subliniază importanța unor norme eficace privind conflictul de interese și garanțiile împotriva influenței necorespunzătoare a sectorului financiar asupra personalului și membrilor structurilor de conducere;
6. consideră că, deși gradul de eficacitate la care au ajuns echipele comune de supraveghere în mai puțin de un an este remarcabil, se pot urmări și alte îmbunătățiri, inclusiv prin implicarea mai eficientă a autorităților naționale competente în procesul decizional;
7. ia act de observațiile entităților supravegheate cu privire la necesitatea unei planificări din timp a acțiunilor de supraveghere, pentru a crește calitatea acestor acțiuni și pentru a evita efectul nedorit de a afecta derularea activităților comerciale ale băncilor, și consideră că este loc pentru multe îmbunătățiri în acest sens;
8. subliniază că este necesar să se evite cerințele privind dubla raportare și canalele multiple de raportare și, în general, o sarcină administrativă inutilă pentru instituțiile de credit, în special pentru băncile mai mici, și să se respecte principiul proporționalității; solicită o eficacitate sporită a colectării datelor, care ar trebui să respecte principiul „o singură dată” și să fie examinate din punct de vedere al utilității, aplicabilității și proporționalității;
9. invită Banca Centrală Europeană să aibă grijă, cu ocazia creării unei baze de date cuprinzătoare a riscului de creditare, (set de date de creditare analitice sau AnaCredit), să țină seama cu precădere de principiul proporționalității și de necesitatea de a evita costurile administrative disproporționate, în special pentru instituțiile financiare mai mici; în acest context, cere ca pragurile de raportare relevante să fie fixate la un nivel adecvat;
10. subliniază importanța interacțiunii strânse dintre direcțiile generale din cadrul BCE responsabile de supravegherea microprudențială directă și indirectă și direcția generală responsabilă de supravegherea orizontală și serviciile de expertiză și subliniază rolul acestora în a ajuta entitățile supravegheate să înțeleagă mai bine abordarea comună în materie de supraveghere, care stă la baza măsurilor individuale concrete de tip microprudențial; subliniază importanța unei separări organizaționale totale între personalul MUS și personalul care oferă servicii necesare derulării unei politici monetare independente;
11. cere să se revizuiască urgent și sistematic evaluările cuprinzătoare ale instituțiilor supravegheate de BCE și să se pună la perfecționarea corespunzătoare a metodologiei în lumina învățămintelor trase în toate cazurile în care o instituție este considerată solidă în temeiul evaluării și ulterior ajunge între-o situație de dificultate, precum și atunci când o instituție este considerată sub-capitalizată pe baza unui test de stres al cărui scenariu se dovedește a fi extrem de nerealist; subliniază limitările metodologiei actuale folosite pentru testele de stres care evaluează expunerea față de țările terțe pe baza evaluării interne a băncilor;
12. salută faptul că BCE lucrează la îmbunătățirea cadrului macro de simulare a crizei, pentru a integra caracteristici dinamice mai realiste în cadrul-model de simulare a crizei, a adăuga o componentă adecvată de simulare a unei crize de lichidități și a integra efecte de contagiune în sistemul bancar, precum și interacțiunea bidirecțională cu economia reală și sectorul bancar paralel într-un cadru mai larg;
13. consideră că evaluarea cuprinzătoare realizată înainte de lansarea MUS reprezintă un pas important către restabilirea încrederii pierdute în anii de criză și către creșterea rezilienței sistemului bancar al zonei euro prin creșterea nivelului său de capitalizare și creșterea transparenței; consideră că procesul de analiză și evaluare de supraveghere (PAES) și evaluările cuprinzătoare viitoare ale bilanțurilor contabile ale băncilor constituie un instrument util de identificare a băncilor, care ar trebui să își fortifice capitalizarea și să reducă efectul de levier;
14. subliniază că redresarea economică este în curs dar – în primul rând din cauza nivelului insuficient de reforme structurale, convergență și investiții și al dependenței excesive de factori externi – este încă fragilă și modestă, în timp ce inflația rămâne sub ținta stabilită; în acest context, observă că, chiar dacă s-au înregistrat unele progrese tangibile în ultimul timp, dinamica creditelor este în continuare anemică în multe jurisdicții și că volumul mare de credite neperformante atârna greu în bilanțul contabil al multor bănci europene, limitându-le capacitatea de a finanța economia;

Joi, 10 martie 2016

15. subliniază că abilitatea de a scoate din bilanț sau de a revinde credite neperformante este esențială, întrucât eliberează capitalul necesar pentru a finanța noi credite, mai ales pentru IMM-uri; subliniază necesitatea de a rezolva problema creditelor neperformante la nivel european, în special prin facilitarea înființării unor societăți de administrare a activelor în țările în care acest lucru este considerat necesar, așa cum s-a întâmplat în Spania și Irlanda;

16. apreciază drept crucială coordonarea eficace dintre politicile macroprudențiale și cele microprudențiale și subliniază că MUS face parte integrantă din cadrul macroprudențial al UE și că MUS a primit responsabilități macroprudențiale relevante, împreună cu autoritățile naționale competente și cu Consiliul guvernatorilor BCE; subliniază necesitatea de a întări rolul Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) pentru a completa prerogativele autorităților naționale competente și ale MUS prin intermediul unei autorități macroprudențiale intersectoriale la nivel UE care să țină sub control riscurile macroeconomice în interesul general al Uniunii; consideră că politica macroprudențială trebuie să acorde o mai mare atenție prevenirii fluctuațiilor mari în ciclul financiar; reamintește că CERS ar trebui să abordeze interconectivitatea piețelor financiare și orice alt risc sistemic care afectează stabilitatea piețelor financiare;

17. aprobă opiniile exprimate de personalități de rang înalt din cadrul BCE potrivit cărora politica macroprudențială trebuie să se ocupe mai mult de prevenirea fluctuațiilor mari în ciclul financiar decât de simpla creștere a rezilienței la șocuri atunci când acestea au loc; salută cercetarea de către BCE a definiției stabilității financiare și solicită dezvoltarea de instrumente precum indicele de risc sistemic discutat în analiza stabilității financiare din noiembrie 2015 pentru monitorizarea riscului sistemic, ca parte a unui set de instrumente eficace pentru gestionarea sa;

18. constată că reforma structurală bancară, care a fost concepută pentru a reduce riscul sistemic și a aborda problema instituțiilor „prea mari ca să dea faliment”, nu a fost încă implementată; solicită încheierea rapidă a unui acord legislativ;

19. constată că sectorul asigurărilor se implică tot mai mult în serviciile financiare și subliniază necesitatea unor condiții de concurență echitabile pentru a evita arbitrajul de reglementare în domeniul normelor prudențiale și de protecție a consumatorilor;

20. consideră că tendința de la nivel mondial spre creșterea cantitativă și calitativă a capitalului bancar și bănci mai puțin îndatorate este o condiție necesară pentru un sistem bancar solid, capabil să sprijine economia și pentru evitarea oricărei repetări a operațiunilor masive de salvare care au avut loc în timpul crizei; subliniază totuși că dezvoltarea sectorului de reglementare, de supraveghere și a altor politici ale sectorului financiar la nivel mondial, precum Consiliul de Stabilitate Financiară (CSF), Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS etc.) nu trebuie să vizeze un anumit model de finanțare utilizat într-o anumită parte a lumii;

21. observă că pe termen scurt creșterea cerințelor de capital dincolo de un anumit prag poate provoca consecințe nedorite, limitând capacitatea băncilor de acordare de credite, și că trebuie ținut cont de acest risc la determinarea nivelului de capital; subliniază că interdependența dintre cerințele de capital și oferta de credit nu este liniară;

22. solicită Comisiei, împreună cu autoritățile europene de supraveghere (AES), să efectueze o evaluare cuprinzătoare a cerințelor de capital înscrise în legislația în vigoare și în cea viitoare, mai ales pentru a analiza consecințele lor asupra condițiilor financiare ale IMM-urilor și, la un nivel mai general, ale economiei reale, având în vedere, totodată, echilibrul între impactul pe termen scurt și pe termen lung al cerințelor de capital și nevoia de stabilitate financiară;

23. reamintește importanța unor instrumente precum „factorul de sprijinire a IMM-urilor”; sugerează că inițiativele care urmăresc optimizarea finanțării pentru IMM-uri ar trebui extinse la întreprinderile nou înființate, la microîntreprinderi și la întreprinderile cu capitalizare medie;

Joi, 10 martie 2016

24. consideră că stabilizarea cadrului de supraveghere și reglementare este un element important pentru a restabili încrederea investitorilor, a evita nesiguranța cu privire la acțiunile de reglementare și supraveghere și a sprijini creșterea și stabilitatea financiară; solicită să se reducă pe termen scurt complexitatea reglementărilor actuale și să se întocmească pe termen mediu un cadru de reglementare european privind normele financiare și drepturile consumatorilor, înlocuind legislația actuală complexă și împovărătoare de tip siloz;

25. salută elaborarea unei metodologii comune pentru runda din 2015 a procesului de supraveghere și evaluare; ia act de faptul că, parțial drept consecință a demarării rapide a MUS, multe aspecte ale acestei metodologii au fost finalizate doar în momentul în care ciclul procesului de supraveghere și evaluare se afla deja în curs de desfășurare și consideră că, pentru ca rezultatele să devină mai solide și pentru o mai bună concordanță între profilurile de risc și nivelurile de capital, procesul care conduce la aprobarea standardelor comune de supraveghere a evaluării riscurilor poate fi perfecționat ulterior; salută dorința MUS de a se ocupa de guvernarea băncilor și, în special, de gestionarea riscurilor, apetitul pentru risc și riscul cibernetic;

26. după părerea sa, calcularea sumei maxime distribuibile (MDA) pentru fiecare bancă în parte în conformitate cu articolul 141 alineatul (6) din Directiva privind cerințele de capital (CRD) este un instrument important pentru refacerea rezervelor de capital, ca o alternativă la reducerea bilanșurilor; subliniază că lipsa de claritate a legislației cu privire la ierarhia dintre pilonul al doilea și rezervele de capital în raport cu pragul aferent MDA și alte măsuri de sancționare nu împiedică MUS să folosească o marjă de flexibilitate pentru a evita soluțiile prea rigide care ar putea afecta negativ piața obligațiunilor din capitalul propriu de rang 1 suplimentar și concurența echitabilă cu alte jurisdicții; solicită o clarificare juridică a mecanismului MDA și a funcției celui de al doilea pilon de a contracara „riscurile specifice băncilor”, pentru a garanta condiții de concurență echitabile în UE și pentru a oferi mai multă claritate cu privire la obiectivul mecanismului; consideră că revizuirea dispozițiilor în cauză ar trebui să aibă drept scop includerea lor în regulament;

27. evidențiază că opțiunile naționale și puterea discreționară atribuită statelor membre împiedică MUS să dezvolte o abordare coerentă unică în materie de supraveghere în cadrul zonei euro pentru a garanta condiții de concurență cu adevărat echitabile și consideră că omogenizarea practicilor ar trebui să meargă mână în mână cu finalizarea celorlalți doi piloni ai uniunii bancare; în acest context, salută publicarea de către Banca Centrală Europeană a unui proiect de regulament care are ca obiectiv închiderea a aproximativ 35 de opțiuni și marje de discreție naționale în conformitate cu cadrul de reglementare din domeniul bancar al UE, precum și publicarea unui proiect de ghid pentru a ajuta echipele comune de supraveghere să ia decizii de o manieră mai coerentă în domeniile acoperite de celelalte opțiuni și marje de discreție identificate; consideră că implementarea unică necesită o abordare graduală și ar trebui să vizeze eliminarea tuturor barierelor și segmentărilor existente; este gata să coopereze la nivel legislativ pentru a ameliora în continuare armonizarea în materie de reglementare și supraveghere; subliniază necesitatea de a revizui opțiunile și marjele de discreție naționale pentru a garanta un mediu concurențial echitabil în toată uniunea bancară, inclusiv între instituțiile care fac parte și cele care nu fac parte dintr-un conglomerat, care dețin participații în companii de asigurări;

28. reamintește că aplicarea măsurării valorii reale aferente câștigurilor nerealizate și pierderilor din expuneri la guvernele centrale clasificate ca „de vânzare” pe lângă faptul că cimentează legătura dintre bănci și instituțiile suverane, poate determina și o volatilitate a fondurilor proprii; roagă BCE să amâne în continuare aplicarea acestei măsurări până la aplicarea IFRS 9;

29. subliniază faptul că Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și cerințele privind capitalul firmelor de investiții și Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (denumite împreună „CRR/CRDIV”) au fost adoptate de colegiitori înainte de instituirea mecanismului unic de supraveghere; încurajează Comisia să prezinte o propunere pentru adoptarea tehnică a CRR/CRDIV pentru a o alinia la cadrul uniunii bancare; îndeamnă Comisia să utilizeze regulamentele, care sunt aplicabile în mod direct pe întreg teritoriul UE, mai degrabă decât directivele, ca instrument legislativ pentru a asigura implementarea armonizată pe întreg teritoriul UE și în toată uniunea bancară;

Joi, 10 martie 2016

30. subliniază importanța acțiunilor care au fost realizate cu privire la omogenizarea calculului activelor ponderate în funcție de risc, extrem de importantă pentru a putea exista comparabilitate, precum și cu privire la revizuirea modelelor interne de calcul al cerințelor de capital ale băncilor; consideră că progresele în acest domeniu, pentru toate portofoliile, sunt cruciale pentru a putea păstra eficiența și credibilitatea supravegherii bancare în zona euro pentru a promova bunele practici pe piață și modelele de calculare a riscurilor de credit;

31. apreciază adoptarea de către MUS a cinci priorități de prim rang care să-i servească drept ghid în domeniul supravegherii pe tot parcursul anului 2016; subliniază faptul că MUS ar trebui să vizeze nu numai riscul de credit, ci toate formele de riscuri bancare, inclusiv riscul nefinanciar; subliniază că sunt necesare și alte acțiuni pentru un control de supraveghere mai riguros al portofoliilor financiare ale băncilor, în special în ceea ce privește activele de rang 3, inclusiv instrumentele financiare derivate; subliniază necesitatea reducerii interconexiunilor dintre sectorul bancar reglementat și cel paralel, nu în ultimul rând prin limitarea expunerii la riscul de credit respectiv;

32. consideră că ar trebui pe drept cuvânt să se acorde mai multă atenție expunerilor majorate sub forma elementelor extrabilanțiere, în special în cazul băncilor de importanță sistemică la nivel mondial (G-SIB); subliniază în acest sens necesitatea de a ține sub observație atentă dezvoltarea sectorului bancar paralel;

33. ia act de munca depusă de CBSB și CERS în domeniul expunerilor suverane ale băncilor și ale altor intermediari financiari; solicită instituțiilor UE să evalueze riguros și în detaliu posibilele modificări pe termen mediu ale cadrului de reglementare actual, fără a reduce fondurile puse la dispoziția statelor membre, fără a crea denaturări neintenționate ale pieței sau concurenței și fără a afecta stabilitatea financiară, în cadrul unui efort coordonat la nivel mondial; subliniază că pentru o reducere substanțială a riscurilor, ar trebui luate măsuri în paralel menite, printre altele, să reducă expunerea la active de rang 2 și 3 și să asigure convergența deplină a sistemelor bazate pe ratingul intern (IRB) pentru măsurarea riscului de credit;

34. subliniază că MUS și MUR reprezintă un pas în direcția unei piețe comune pentru serviciile bancare, ceea ce face consolidarea transfrontalieră mai atrăgătoare; consideră că trebuie introdusă o evaluare a stabilității financiare și a posibilității de rezoluție în Directiva privind participațiile calificate pentru a se evita noi probleme de tipul „prea mare pentru a da faliment” care pot fi generate de un număr mai mare de fuziuni și de achiziții;

35. subliniază rolul important pe care MUS l-a jucat în timpul crizei din Grecia în monitorizarea situației sectorului bancar al țării și în realizarea unei evaluări cuprinzătoare a instituțiilor semnificative din Grecia, precum și contribuția pe care a avut-o la stabilirea nevoilor de recapitalizare; ia act de faptul că nevoile de recapitalizare ale băncilor grecești evaluate de MUS se înscriu într-un interval de la 4,4 miliarde EUR în scenariul optimist până la 14,4 miliarde EUR în scenariul cel mai riscant, în timp ce rezervele planificate pentru program nu sunt mai mari de 25 de miliarde EUR; solicită clarificarea rolului consultanților financiari, angajați de multe ori fără o licitație publică și care au jucat un rol în toate planurile de salvare din zona euro, oferind expertiză pentru „troica” creditorilor internaționali; solicită mai multă transparență și responsabilitate în cadrul procesului de contractare pentru a evita posibile conflicte de interese care apar în urma legăturilor cu fonduri de investiții și cu alți furnizori de servicii financiare; solicită BCE să își redefinească rolul în cadrul programelor de asistență într-unul de „observator tacit”; subliniază faptul că asistența de urgență pentru lichiditate (ELA) este un instrument esențial pentru a proteja stabilitatea sistemului financiar prin faptul că împiedică crizele de lichiditate să se transforme în crize de solvabilitate; reaminte faptul că responsabilitatea pentru acordarea asistenței nu a fost pe deplin transferată la nivelul zonei euro; apreciază observațiile făcute de Președintele Draghi în fața Comisiei pentru afaceri economice și monetare când a făcut aluzie la o revizuire temeinică a regimului ELA în contextul „europenizării” supravegherii bancare;

36. consideră că strategia de supraveghere a BCE ar trebui să reflecte și să asigure pluralismul și diversitatea modelelor bancare din UE, inclusiv băncile bine gospodărite care sunt cu adevărat mutuale, de economii și cooperatiste, și să respecte principiul proporționalității, evitând, totodată, orice diferențiere pe criterii naționale;

Joi, 10 martie 2016

37. consideră că transparența față de participanții la piață și față de populație, inclusiv în ceea ce privește subiecte sensibile, precum ținte de capital ca urmare a ciclului SREP, practici de supraveghere și alte cerințe, este esențială pentru un tratament imparțial față de entitățile supravegheate, pentru o concurență loială pe piața bancară și pentru a evita situațiile când nesiguranța reglementării influențează negativ strategia de afaceri a băncilor; subliniază că transparența entităților de supraveghere și a entităților supravegheate este, de asemenea, o cerință prealabilă pentru asumarea răspunderii, deoarece permite informarea Parlamentului și a populației cu privire la aspecte politice-cheie și evaluarea respectării normelor și practicilor în materie de supraveghere; solicită o mai mare transparență cu privire la deciziile și justificările referitoare la pilonul 2;

38. evidențiază, în acest sens, faptul că publicarea unei liste de întrebări adresate frecvent cu privire la procesul de supraveghere și evaluare ar putea reprezenta un instrument util;

39. salută modul eficient și deschis în care BCE și-a îndeplinit până în prezent obligațiile legate de răspunderea în fața Parlamentului și îndeamnă BCE să continue neabătut în această direcție și să ajute în continuare Parlamentul să își îmbunătățească capacitatea de a evalua politicile și activitățile aferente MUS; privește cu ochi buni disponibilitatea Președintelui BCE de a coopera în continuare cu Parlamentul European în ceea ce privește rolul BCE în domeniul bancar, îndeosebi în cadrul organismelor de standardizare globală, precum CSF;

40. reamintește că auditul public este parte integrantă a mecanismelor de garantare a răspunderii instituțiilor în fața cetățenilor; prin urmare, ia act cu oarecare îngrijorare de declarația publicată în luna iunie 2015 de către Comitetul de contact al președinților instituțiilor supreme de audit din Uniunea Europeană și de Curtea de Conturi Europeană (CCE), care avertizează cu privire la apariția unor lacune de audit ca urmare a transferului atribuțiilor de supraveghere de la autoritățile naționale către MUS într-un context în care mandatul de audit al CCE asupra BCE care acționează în calitate de autoritate de supraveghere este mai puțin cuprinzător decât mandatele instituțiilor naționale de audit asupra autorităților de supraveghere de la nivel național; în consecință, recomandă să se aibă în vedere consolidarea mandatului de audit al CCE;

41. subliniază importanța cooperării cu Comitetul unic de rezoluție (SRB), cu Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și cu alte autorități din cadrul sistemului european de supraveghere financiară, respectând pe deplin împărțirea rolurilor și competențelor și separarea dintre reglementare și supraveghere pentru a contribui la conformitatea cu structura Uniunii de controale și echilibrare a competențelor; subliniază, în special, că ABE, cu mandatul său clar de protecție a consumatorilor, trebuie să consolideze și să stimuleze cadrul de protecție a consumatorilor în domeniul serviciilor bancare, completând supravegherea prudențială oferită de MUS, pe tot cuprinsul Uniunii;

42. salută credibilitatea MUS pe scena internațională; consideră esențial ca MUS să se implice în mod corespunzător în conceperea de standarde de reglementare la nivel mondial, în special a orientărilor negociate în cadrul Consiliului pentru stabilitate financiară și al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară;

Mecanismul unic de rezoluție (MUR)

43. salută înființarea eficientă a SRB și înființarea autorităților naționale de rezoluție (ANR) în statele membre;

44. subliniază importanța unei cooperări eficiente între SRB și ANR-uri pentru buna funcționare a MUR; consideră echipele de rezoluție internă (IRT), echivalentul echipelor comune de supraveghere ale MUS, o bază adecvată pentru organizarea cooperării în cadrul MUR;

45. încurajează încheierea unui memorandum de înțelegere cu privire la cooperarea reciprocă și schimbul de date între comitetul unic de rezoluție și BCE în calitate de supraveghetor unic, pentru a crește eficiența și pentru a evita dubla raportare pentru bănci, permițând, totodată, SRB să aibă acces la datele MUS necesare pentru îndeplinirea mandatului său instituțional; subliniază importanța unei bune cooperări între MUR și autoritățile naționale competente (ANC);

46. subliniază discrepanța dintre băncile supravegheate direct de MUS și băncile care se află sub responsabilitatea directă a SRB (inclusiv alte grupuri transfrontaliere) și potențialele sale consecințe în ceea ce privește accesul la informații al SRB;

Joi, 10 martie 2016

47. solicită stabilirea unor mecanisme specifice în cadrul Comisiei și între comitetul unic de rezoluție și Comisie pentru a defini proceduri decizionale eficiente în caz de rezoluție;
48. încurajează încheierea de acorduri de cooperare între SRB și ANR-urile statelor membre neparticipante și ale țărilor terțe pentru succesul cooperării și al schimbului de informații;
49. salută realizarea de către SRB a unor manuale privind activitățile de rezoluție, în conformitate cu standardele ABE relevante, care au scopul de a promova o abordare coerentă, eficientă și proporționată a sarcinilor în materie de rezoluție în cadrul MUR;
50. cere să se realizeze progrese rapide în elaborarea de planuri de rezoluție și în stabilirea unei cerințe minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL) pentru instituțiile care intră în sfera de competență a MUR, pentru a putea asigura un proces de rezoluție ordonată a băncilor aflate în dificultate, cu impact minim asupra economiei reale și finanțelor publice; solicită Comisiei să adopte cu promptitudine standardul tehnic de reglementare pentru MREL, stabilind un standard ridicat de cel puțin 8 % MREL pentru toate băncile vizate de SRB, în concordanță cu Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD) (Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014)⁽¹⁾ și reducând la minimum șansele ca IMM-urile să își piardă depozitele negarantate; ia act de lucrările aflate în curs la implementarea capacității de absorbție a pierderilor totale (TLAC) și solicită Comisiei să asigure consecvența cu MREL;
51. solicită Comisiei să evalueze, în lumina experienței dobândite și în cadrul revizuirii Regulamentului (UE) nr. 806/2014, dacă SRB și ANR-urile dispun de suficiente prerogative și instrumente de intervenție rapidă pentru a preveni hemoragia băncilor;
52. subliniază că, în conformitate cu Regulamentul privind MUR, comitetul ar trebui să se ocupe cu diligența necesare, în regim de prioritate, de stabilirea planurilor de rezoluție ale instituțiilor de importanță sistemică, să evalueze posibilitățile lor de rezoluție și să ia toate măsurile necesare pentru a combate sau elimina toate obstacolele din calea acestora; în plus, subliniază că Comitetul are competența de a solicita modificări ale structurii și organizării instituțiilor sau grupurilor, în scopul de a lua măsuri necesare și proporționale pentru a reduce sau a elimina obstacolele materiale din calea aplicării instrumentelor de rezoluție și pentru a se fi siguri că există posibilitatea reală de rezoluție a entităților în cauză;
53. ia act de rolul dublu al membrilor comitetului, care sunt în același timp membri ai unui organ executiv cu rol decizional și manageri de nivel superior care răspund în această calitate în fața președintelui, și consideră că ar trebui realizată o evaluare a acestei structuri înainte de sfârșitul mandatului actual;
54. solicită statelor membre care nu au făcut-o încă să finalizeze transpunerea Directivei privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și subliniază importanța implementării și respectării în totalitate a dispozițiilor sale;
55. salută ratificarea de către statele membre a acordului interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la un Fond unic de rezoluție (FUR), care permite MUR să devină pe deplin operațional, aceasta incluzând utilizarea instrumentului de recapitalizare internă, începând cu 1 ianuarie 2016, în conformitate cu calendarul prevăzut; salută stabilirea procedurilor de calcul și de colectare pentru contribuțiile ex ante la FUR prin intermediul SRB; regretă decizia de înființare a FUR prin intermediul unui acord interguvernamental (AIG) și nu printr-un act legislativ al Uniunii; solicită Comisiei să ia urgent măsurile necesare pentru a introduce rapid conținutul AIG în cadrul juridic al Uniunii, în conformitate cu articolul 16 din acord și raportul celor cinci președinți;
56. solicită Comisiei să prezinte propuneri pentru a reduce și mai mult riscurile legale ale creanțelor în temeiul principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat;
57. invită statele membre să colecteze în întregime, eficient și în timp util la nivel național contribuțiile prevăzute de BRRD și MUR, cu scopul de a le transfera către FUR, în conformitate cu acordul interguvernamental;

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

Joi, 10 martie 2016

58. invită Comisia Europeană să verifice extrem de riguros calcularea contribuțiilor la FUR prevăzută în considerentul 27 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, și în special caracterul adecvat al factorului de risc, astfel încât profilul de risc al instituțiilor mai puțin complexe să fie reflectat în mod corespunzător;

59. recomandă, pentru gestionarea cu succes a crizelor bancare în viitor, să se evalueze cu atenție diferitele opțiuni aflate la dispoziția Consiliului în temeiul legislației UE – diferite instrumente de rezoluție ca alternativă la lichidarea băncii – având în vedere importanța protejării stabilității financiare și a menținerii încrederii în sistemul bancar;

60. atrage atenția asupra nesincronizării între normele privind partajarea sarcinilor și cele privind recapitalizarea internă integrală, care au afectat retroactiv gradul de risc efectiv al titlurilor de creanță emise înainte de ultimele dintre aceste dispoziții legale, precum și definirea și implementarea unor norme adecvate de protecție a investițiilor; invită Comisia și SRB să evalueze cu atenție perioada de tranziție și să ia măsurile necesare pentru a implementa noile norme, în conformitate cu cerințele legale și acționând cu proporționalitatea și onestitatea necesară; invită Comisia și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) să garanteze protecția adecvată a investitorilor;

61. dată fiind existența compartimentelor naționale în cadrul Fondului unic de rezoluție, subliniază că este necesar să se pună în aplicare rapid un mecanism adecvat de finanțare de tip „punte” pentru a pune la dispoziția fondului, dacă este necesar, resurse suficiente în perioada anterioară finalizării sale și a se garanta separarea efectivă între bănci și entitățile suverane; reamintește faptul că Eurogrupul și miniștrii ECOFIN au identificat, în declarația lor din 18 decembrie 2013, posibilitatea de a recurge fie la surse naționale, susținute de taxe bancare, fie la mecanismul european de stabilitate (ESM);

62. salută, cu toate acestea, acordul încheiat privind mobilizarea finanțării publice de tip „punte” pentru a contribui la asigurarea fondurilor necesare pentru măsuri concrete de rezoluție prin intermediul resurselor naționale;

63. reamintește declarația ECOFIN din 8 decembrie 2015 și angajamentul pe care îl cuprinde de a lua în calcul, după finalizarea ratificării AIG, transpunerea integrală a BRRD și stabilirea mecanismelor de finanțare de tip punte, precum și planificarea etapelor viitoare pentru a dezvolta un instrument de sprijin comun care să faciliteze împrumuturile contractate de FUR și care să fie complet operațional cel mai târziu până la sfârșitul perioadei de tranziție; subliniază, cu toate acestea, că un dispozitiv de sprijin fiscal comun va fi utilizat numai în ultimă instanță în cazul în care celelalte măsuri prudențiale de consolidare a supravegherii și gestionare a crizei nu sunt în măsură să elimine riscul; reamintește că dispozitivul de sprijin trebuie să fie neutru din punct de vedere fiscal pe termen mediu și subliniază importanța evitării hazardului moral; subliniază că sectorul bancar ar trebui să aibă în continuare obligația rambursării prin taxe bancare în toate statele membre participante, inclusiv ex post;

Al treilea pilon

64. subliniază faptul că, împreună cu MUS și MUR, într-o uniune bancară funcțională, ar trebui garantată capacitatea de a oferi același nivel de protecție a depozitelor, indiferent de locul în care acestea sunt situate, contribuind, astfel, la spargerea cercului vicios între bănci și entitățile suverane, restabilind încrederea deponenților, creând condiții de concurență echitabile și cimentând stabilitatea financiară; consideră că orice sistem de protecție a depozitelor trebuie să evite întotdeauna introducerea oricărui hazard moral, garantând, totodată, că cei care își asumă riscuri poartă răspunderea riscurilor asumate;

65. salută pachetul legislativ propus de Comisie la 24 noiembrie 2015 cu privire la partajarea și reducerea riscului în UB; ia notă de schimbarea treptată de abordare de la reasigurarea prin sistemele naționale de garantare a depozitelor (SGD) la un mecanism de coasigurare și, în final, asigurare completă pentru SGD-urile naționale participante și la o abordare bazată pe riscuri pentru calcularea contribuțiilor; se arată dornic să înceapă negocierile legislative pe baza poziției adoptate;

66. observă că crearea unui sistem european de garantare a depozitelor (SEGD) presupune implementarea unui set de norme unic, precum și a primilor doi piloni ai UB, precum și transpunerea BRRD și a Directivei privind sistemele de garantare a depozitelor (DGSD) de către toate statele membre participante, precum și alte măsuri destinate reducerii substanțiale a riscurilor în sistemul bancar european; subliniază faptul că punerea în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă va introduce un mecanism sistematic de evitare a riscurilor, reducând astfel temerile de hazard moral care ar putea fi induse prin mutualizarea progresivă a sistemelor de garantare; subliniază angajamentul Comisiei de a reduce în continuare riscurile și de a asigura condiții de concurență echitabile în UB;

Joi, 10 martie 2016

67. remarcă faptul că un sistem de garantare a depozitelor care funcționează bine și care este finanțat prin contribuții ale sectorului financiar reprezintă una dintre modalitățile dovedite de prevenire a salvării băncilor cu banii contribuabililor;

68. reamintește faptul că rolul Comisiei este de a garanta condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune Europeană și că ea ar trebui să evite orice fel de fragmentare pe piața internă;

o

o o

69. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene și Comitetului unic de rezoluție.
